

**AN 9 DOCUMENTACIÓ RELATIVA A BÉNS DEL PATRIMONI
ARQUITECTÒNIC HISTORICOARTÍSTIC**

Índex

1. Antecedents històrics.....	3
2. Plànols d'estat actual i proposta d'intervenció de l'edifici i/o parcel·la.....	3
3. Fotografies de la zona d'intervenció, generals, de detall, d'entorn.....	3
4. Memòria.....	3
4.1. Situació urbanística.....	4
4.2. Relació dels usos als quals es vol destinar l'edifici i les particularitats que aquests puguin tenir o necessitar.....	4
4.3. Notícies històriques sobre l'edifici: antecedents, estudis de l'edifici i la seva evolució (documentació històrica, imatges, declaracions administratives, explicació de les tècniques constructives i materials emprats, usos i d'altres).....	5
4.4. Valoració de l'edificació des del punt de vista historicoartístic i patrimonial.....	8
4.5. Estudi dels valors arquitectònics de l'edifici en relació a la proposta de Rehabilitació i ampliació.....	9
4.6. Estudi de la problemàtica general de l'edifici en relació amb les normatives vigents (amb especial atenció a les mesures de protecció contra incendis, accessibilitat i el Codi tècnic de l'edificació).....	10

1. Antecedents històrics

El convent de Sant Domènec fou fundat l'any 1317 per frares procedents del convent de Girona, i sufragat per la Universitat de Castelló d'Empúries i pel comte Ponç Hug V (Magaulí). El primer convent es va situar fora de les muralles. L'emplaçament actual és del segle XVII, quan per motius de seguretat la comunitat decidí traslladar-se dins el recinte emmurallat. El nou convent es construí a tocar del palau que el comte Enric d'Aragó havia fet construir a finals del segle XVⁱ.

El convent es troba annexat a la muralla per la part oest. Existeix una torre de defensa de forma semicircular que coincideix amb l'absis de l'església del convent. D'aquesta manera el convent i la muralla es trobaven plenament integrats al sector oest i conformaven un bastió defensiu que durant segles s'ha conegut com "la força dels predicadors". Aquesta zona fortificada és probablement la més antiga de tot el conjunt i l'església es troba a la part més septentrional del mateix.

A causa de la guerra dels segadors (1640) i de la guerra de successió (1714) el convent va patir desperfectes i ja a finals del segle XVII (1698) s'inicià una gran reforma constructiva de tot el conjunt. Durant el segle XVIII, l'església primitiva fou substituïda per un nou temple d'estil neoclàssic. El resultat fou un edifici gairebé aïllat, amb accés per la plaça del Joc de la Pilota i pel claustre del convent. Encara avui es pot apreciar que fou un temple de grans dimensions. Constava de tres naus, creuer obert amb cúpula central i doble capçalera. Les tres naus seguien fins la façana i al darrer tram de les dues naus laterals s'hi trobaven tres capelles a banda i banda.

Amb la desamortització de Mendizabal (1836) les ordes religioses van quedar suprimides. Les comunitats van haver d'alliberar els convents, que passaren a mans de l'administració. El convent de Sant Domènec va passar a ser propietat de l'Ajuntament de Castelló d'Empúries i des de llavors l'edifici ha acollit diferents usos que han compromès la seva conservació. El testimoni de l'historiador Gaietà Barraquer i Roviralta ens permet saber que el 1899 l'antiga església era utilitzada com a cavallerissesⁱⁱ.

El setembre de 1933 l'alcalde Josep Bordas de la Cuesta va encarregar a l'arquitecte municipal Claudi Díaz, la rehabilitació de l'antiga església de Sant Domènec per a convertir-la en sala de festes. A la memòria del projecte

Díaz precisava l'estat d'abandonament en que es trobava l'edifici i recomanava tornar a cobrir la part enderrocada de l'església però sense recuperar la cúpula per les dificultats tècniques que presentava. La sala tenia cabuda per a 669 espectadors distribuïts entre la planta baixa, les llotges i les graderies. Pel que fa als materials de construcció utilitzats trobem murs de pedra, bigues de ferro, teula, paviments de ciment Griffi i Portland, baranes de ciment armat i sostres amb revestiment de planxes d'Uralitaⁱⁱⁱ. Acabada la remodelació, l'ús de l'espai fou cedit a la societat d'esbarjo i d'esports Penya Ràpids.

Amb la consolidació dels ajuntaments democràtics, Castelló d'Empúries va apostar per un canvi de seu del consistori. El 1985, l'alcalde Esteve Ripoll va encarregar a l'arquitecte Jeroni Moner la rehabilitació del convent de Sant Domènec per ubicar-hi les oficines del nou ajuntament. L'obra es va desenvolupar en diverses fases, la primera de les quals es va enllestir el gener de 1987. L'antiga església, que es trobava en bon estat de conservació^{iv}, tan sols va requerir la substitució d'una part del teulat, la corresponent a l'antic absis i presbiteri –la part davantera de la teulada ja havia estat reparada l'any 1950^v-. La millora de la coberta es feu amb un sistema de biguetes autoportants amb capa de compressió armada.

L'any 1993 els arqueòlegs Anna Maria Puig i Albert Riera van dur a terme una campanya arqueològica a la zona de l'absis de l'antiga església –espai coincident amb la torre de la muralla-. Es van excavar diversos nivells, localitzant tres paviments successius fins arribar a l'estrat corresponent al moment de construcció de l'església (segle XVII). Encara es van excavar uns estrats de reompliment que s'haurien disposat entre finals del segle XV i principis del XVI, quan es va decidir aprofitar la torre per altres usos. L'excavació va determinar que la torre s'assentava sobre el subsòl natural d'argila. La seva datació és incerta, però el jurista castelloní Jeroni Pujades (1609) situa la seva construcció durant el segle XIII, moment d'ampliació de les muralles de la vila^{vi}.

Actualment l'església del Convent de Sant Domènec és un espai polivalent que s'utilitza com a sala municipal.

ⁱ PUIG GRIESENBERGER, Anna Maria i RIERA, Albert (1993): "Excavació arqueològica al convent dels Dominics de Castelló d'Empúries: apunts per a una història". *Villa Castilionis Impuriae*. Núm. 0. Ajuntament de Castelló d'Empúries.

ⁱⁱ BARRAQUER ROVIRALTA, Gaietà (1906): *Las Casas de religiosos en Cataluña durante el primer tercio del siglo XIX*. Barcelona : Impr. de F.J. Altés y Alabart. (p. 74)

ⁱⁱⁱ AMCE. Fons Ajuntament de Castelló d'Empúries. *Projecte d'habilitació de l'ex-església del convent de Sant Domènec per a sala de Festes i actes*. Expedient d'equipaments, núm. 1/1933.

^{iv} AMCE. Fons Ajuntament de Castelló d'Empúries. *Projecte de rehabilitació del convent de Sant Domènec per a nou Ajuntament*. Expedient d'equipaments, núm. 3/1985.

^v AMCE. Fons de l'Ajuntament de Castelló d'Empúries. *Expedient per a la reparació de la teulada de la Sala municipal. Reconstrucció de la volta i enguixat*. Expedient d'equipaments, núm. 1/1950.

^{vi} PUIG GRIESENBERGER, Anna Maria (2016): *La construcció del Palau del comte Enric II a Castelló d'Empúries (Alt Empordà). Estudi documental i dels materials arqueològics*. Girona, Museu d'arqueologia de Catalunya.

2. Plànols d'estat actual i proposta d'intervenció de l'edifici i/o parcel·la.

Veure plànols de l'apartat IV. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA d'aquesta memòria: DG-EA01 – DG-EA18 (estat actual); DG-EN01 – DG-EN18 (enderrocs); DG-ON01 – DG-ON18 (Obra Nova); DG-A01 – DG-A18 (proposta).

3. Fotografies de la zona d'intervenció, generals, de detall, d'entorn.

Veure plànol de l'apartat IV. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA d'aquesta memòria: DG-U08 i DG-U09.

4. Memòria

4.1 Situació urbanística:

- El planejament vigent és el POUM publicat al DOGC. de 15-07-2014.
- La finca es troba classificada com a sol urbà i qualificada amb la clau 1.
- L'edifici es troba dins el centre històric. Com es pot veure en la fitxa JA-9 del POUM (zones de protecció arqueològica), el traçat de l'antiga muralla que delimitava el centre històric passava just per la façana ponent del convent.

N. Fitxa:	JA-9	Tipus:	1.06.3 (assentament militar/ muralla)	Estat de conservació:	-
Denominació:	Muralla carrer Predicador / Rec del Moli	Coord:	X-506364.83/ Y-4678891.33	Règim de propietat:	-
Emplaçament:	Casc antic	Època:	10.03 / 10.04 (medieval)	Ús actual:	-

Situació en plànol:

Fotografies:

Informació:

Es tracta de les muralles medievals de la vila comtal de Castelló. El primer nucli es formà en el puig Salmer, on s'edificà la primera església romànica consagrada l'any 1064. A l'entorn d'aquets primer poblament, a partir dels segles XII i XIII, s'edificà el primer recinte emmurallat que després es va ampliar per incorporar els nous barris fruit del creixement de la vila cap els puigs d'Eramala i de Mercadal.

Localització
Full 39-11 (258) Servicio Cartográfico del Ejercito 1/50.000 ed. 1989 / Full 311x84 Institut Cartogràfic de Catalunya 1/5.000 vol de 1990 / Full 258-II Instituto Geográfico Nacional 1/25.000 ed. 1985

Bibliografia
Compte Freixenet, A. "Un municipi empordanès sota el vell règim: Castelló d'Empúries en el segle XVI, XVII i XVIII". Annals de l'Institut d'estudis Empordanesos, 1963. pàgines 23-24 i 67
Puig i Griessenberger, Anna Maria. "La villa Castilione en el territori Petralatense. La seva topografia urbana i el castell de Castelló.". Annals d'Estudis Empordanesos, 29, p.47-78
Vigué i Viñas, Jordi. "Muralles de Castelló d'Empúries". A: Vigué i Viñas, Jordi (dir): Catalunya Romànica. L'Empordà II. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1990. IX. P. 444.

Ordenació:

Protecció existent: Declarat BCIN / Monument històric 22-04-1949 / 125 / R-I-51-5856 / 659-MH / Decret 22-04-1949, BOE 05-05-1949
Inclòs a l'Inventari del patrimoni arqueològic de la DG d'Anxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni (reg. 5558). Inclòs al Catàleg del POUM..

Qualificació del sòl en el POUM:
Usos admesos: --

AJUNTAMENT DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES. Pla d'ordenació urbanística municipal / Text refós Document D.2. Catàleg de béns protegits 73

- El POUM preveu per la finca un nivell de conservació tipològica: Aquest nivell de protecció té per objecte conservar les característiques tipològiques, estructurals i funcionals (estructura portant, ubicació caixa escales, model d'agregació dels immobles del mateix tipus i servituds de pas) i , en determinats casos: La distribució i decoració interior; La conservació dels elements exteriors (façanes, pòrtics, patis, cobertes, jardins, galeries cobertes i altres); La revalorització dels elements arquitectònics d'interès que estiguin amagats o desfigurats.
- L'edifici es troba classificat com edifici especialitzat.
- Es troba classificat com a BCIN (n° Reg R-I-51-5858).
- Es troba inclòs dins el catàleg del POUM, com a fitxa n° 8

N. Fitxa:	8	Autor:	Rehabilitació J. Moner (1987)	Estat de conservació:	Rehabilitat parcialment
Denominació:	Convent de Sant Domènec	N. Illa:	B-1	Règim de propietat:	Propietat municipal
Emplaçament:	Plaça del Joc de la Pilota	Època:	s. XIV-XVII-XVIII	Ús actual:	Dependències municipals

Situació en plànol:

Fotografies:

Informació:

Conjunt edificat resultat de múltiples ampliacions, reconstruccions i reformes del que fou el primer Palau dels Comtes de Castelló i Convent de Sant Domènec. Actualment s'articula al voltant d'un claustre format per arcs de mig punt sostinguts per pilars de secció quadrada amb base i capitell. Dels quatre cossos d'edificació que el limiten, el de llevant és pràcticament en runes. El del costat nord era ocupat per l'església, avui destinada a Sala d'Actes municipal, reconstruïda el s. XVIII després que en les guerres fos destruïda la primitiva església gòtica del s. XIV, de la qual només en resta l'absis (torre circular de la muralla), cobert amb volta de quart d'esfera i tres crugies cobertes amb volta de creueria. Tota la façana és formada per carreus de pedra reutilitzats de l'anterior església. L'accés s'efectua per un portal limitat per sengles pilars adossats als brancals que suporten un entaulament amb fonicula i arrancades de frontó.

El cos de ponent, reconstruït també els s. XVII i XVIII, allotjava els dormitoris del convent. És cobert amb volta de llunetes de fàbrica de maó. El cos de migdia conserva una gran sala coberta amb una estructura d'arcs diafragmàtics gòtics de fàbrica de maó.

Recentment ha estat objecte d'obres de rehabilitació parcials, per a ser destinat a dependències de l'Ajuntament.

Ordenació:

Protecció existent: Monument històric-artístic protegit per la Llei de 13/5/33. (BCIN, núm. Reg. R-I-51-5858). Inclòs en el Catàleg del POUM.

Classificació del sòl en el POUM: Sòl urbà. Equipament administratiu (clau E3).

Usos admesos: Equipament administratiu, cultural i assistencial.

Nivell de protecció del Pla especial del centre històric: Conservació tipològica.

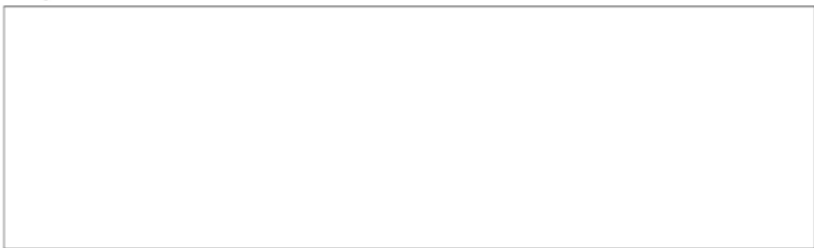
Normativa individualitzada del Pla especial del centre històric: Pel que fa als acabats de façana, per la part confrontant amb el claustre, el cos de llevant es reconstruirà, reproduint amb els mateixos materials i formes, les arqueries existents a les altres tres ales. Per la part exterior, o bé es seguirà el projecte bàsic ja redactat per a tot el conjunt, o bé es reconstruirà el cos remuntant els murs de façana parcialment enderrocats utilitzant el mateix material i aparell. La façana sobre la plaça del cos de migdia s'estucarà.

28 DOCUMENT D.2. Catàleg de béns protegits AJUNTAMENT DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES. Pla d'ordenació urbanística municipal / Text refós

- Es troba en una zona de protecció arqueològica inclosa en el catàleg del POUM, com a fitxa JA-4.

N. Fitxa:	JA-4	Tipus:	1.06.3/1.07.4/1.01.2.2.5	Estat de conservació:	4 (dolent)
Denominació:	Convent dels Dominics	Coord:		Règim jurídic:	1.3 (propietat pública municipal)
Emplaçament:	Plaça del Joc de la Pilota	Època:	10.4.2.2/ 10.4.1/ 10.4.2 (medieval)	Ús actual:	-

Situació en plànol:

Fotografies:

Informació:

Coincideix amb la fitxa número 8 del Catàleg de béns a protegir

Fitxa del Patrimoni de Béns Immobles del Departament de Cultura (autors M. Merino i M. Pujol, juliol 1993)

El convent fou construït de nou totalment a finals del S. XVII i inicis del S. XVIII. L'absis aprofità una torre de muralla del S.XIII, que fou colgada al S. XVI, trobant-se una gran quantitat de ceràmica en blau i daurada de S. XVI. A l'edat mitjana s'hauria instal·lat en aquest indret l'antic convent de Sant Domènec i el Palau Comtal, que fou cedit el 1401 per fer-hi un jardí. El convent es va reedificar el 1698 i va ser desamortitzat el 1835.

Es van realitzar excavacions entre el 23-12-1992 al 15-02-1993, dirigides per Anna M. Puig i A. Riera, arqueòlegs.

Localització
Full 39-11 (258) Servicio Cartográfico del Ejercito 1/50.000 ed. 1989 / Full 311x84 Institut Cartogràfic de Catalunya 1/5.000 vol de 1990 / Full 258-II Instituto Geográfico Nacional 1/25.000 ed. 1985

Bibliografia
Riera i Pairo, A., "Excavació arqueològica al convent dels Dominics de Castelló d'Empúries. Apunts per a una història". Villa Castilione Impurium, octubre 1993. pàgina 39-46 / Badia i Homs, J., "Arquitectura medieval de l'empordà". II-A, Diputació de Girona, 1978. pàgina 107

Ordenació:

Protecció existent: Inclòs a l'Inventari del patrimoni arqueològic de la DG d'Anxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni (reg. 5554). Inclòs en el Catàleg del POUM.

Qualificació del sòl en el POUM: Equipament públic (E)

Usos admesos: --

68 DOCUMENT D.2. Catàleg de béns protegits AJUNTAMENT DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES. Pla d'ordenació urbanística municipal / Text refós

4.2 Relació dels usos als quals es vol destinar l'edifici i les particularitats que aquests puguin tenir o necessitar:

Actualment l'església del Convent de Sant Domènec és un espai polivalent que s'utilitza com a sala municipal. Algunes de les activitats que s'hi duen a terme a la sala són:

- Cursos de dansa, música de ball Country. Tots els dilluns de gener a maig i d'octubre a desembre.
- Assajos teatrals i d'activitats escolars.
- Ball del Casal de la gent gran.
- Actuacions musicals, concerts.
- Representacions teatrals.
- Àpats populars.
- Mercat (de l'art, de Sant Jordi....).

El projecte contempla rehabilitar i ampliar l'edifici amb l'objectiu de mantenir l'ús actual, però millorant-ne les condicions i la versatilitat.

Actualment la sala municipal permet acollir les activitats abans esmentades, però les instal·lacions han anat quedant obsoletes i els espais presenten força deficiències i mancances que no permeten fer-ne un ús adequat, complet i òptim. A banda d'això, les diferents intervencions que s'han anat portant a terme en l'edifici han anat desvirtuant, ocultant i desdibuixant alguns elements arquitectònics originals o anteriors.

Una de les fites principals del projecte consisteix en recuperar els espais principals de la sala amb les seves dimensions originals, lliures de particions o afegits que entorpeixen l'ús i la percepció d'aquests espais. Així doncs, s'identifiquen 3 zones principals: El vestíbul o 'Foyer', la nau central o sala 'Antic Teatre' i la nau posterior o 'Sala Absis'. D'aquesta manera, cada espai principal (espai servit) acollirà diferents usos adequats a les seves característiques i, al mateix temps, comptaran amb la resta d'espais associats (espais servidors) que permetran el funcionament de la sala com un conjunt polivalent.

Per facilitar la descripció dels usos hem dividit l'edifici en cinc crugies: La 1 i la 2 serien les contigües a l'entrada des de la Plaça del Joc de la Pilota. La 3 correspon a la nau central (sala 'Antic Teatre'). La 4 és la de l'escenari i la 5 la nau posterior o 'sala absis'.

Els usos previstos per als espais principals són:

- Vestíbul o 'Foyer' (crugia 1): Espai d'arribada i entrada des de la Plaça del Joc de la Pilota amb una petita barra de bar a un costat i un guarda-roba a l'altre. L'espai pot funcionar com a 'filtre' per l'arribada de gent abans d'entrar a la nau central quan hi hagi algun espectacle amb control d'accés, i també com espai de trobada, d'espera o inclús de petites celebracions en relació directa amb la plaça.
- Nau central o 'Antic Teatre' (crugia 3): Espai polivalent de grans dimensions pensat per acollir una gran varietat d'espectacles, activitats culturals, celebracions, etc. amb fins a 280 localitats i possibilitat de configurar-se de diferents maneres en funció de les necessitats (teatre frontal o 'a la italiana', teatre amb escenari central, espai completament lliure i a peu pla, etc.). La sala comptarà amb tot l'equipament escènic-tècnic necessari per adaptar-se i possibilitar la realització d'un gran ventall d'espectacles adaptats a les necessitats tècniques actuals.
- Nau posterior o 'Sala Absis' (crugia 5): Espai polivalent que, en rebaixar el nivell del seu terra fins a una planta, aconsegueix connectar-se a nivell amb la Plaça Josafina Gambús. Aquesta sala tindrà ús d'espai expositiu i podrà acollir petits actes culturals. Al mateix temps, tindrà la funció d'espai narratiu, fent visitable l'antic absis construït sobre les restes d'una antiga torre de la muralla.

Pel que fa a la resta d'espais 'servidors' els seus usos són:

- A la crugia 2 hi trobem les escales existents que connecten amb la planta 1ª i les noves escales per baixar al soterrani. Tant a la planta baixa com a la planta soterrani es disposarà de banys públics. En concret els del soterrani també podran servir al pati del Palau dels Comtes, quan hi hagi algun

esdeveniment públic, independitzats de la resta de la sala amb una doble porta. També es connecta la planta baixa i la planta soterrani, amb espais tècnics i d'emmagatzematge, mitjançant una escala i un muntacàrregues. A la planta 1ª hi trobem la grada d'obra pel públic de la sala central.

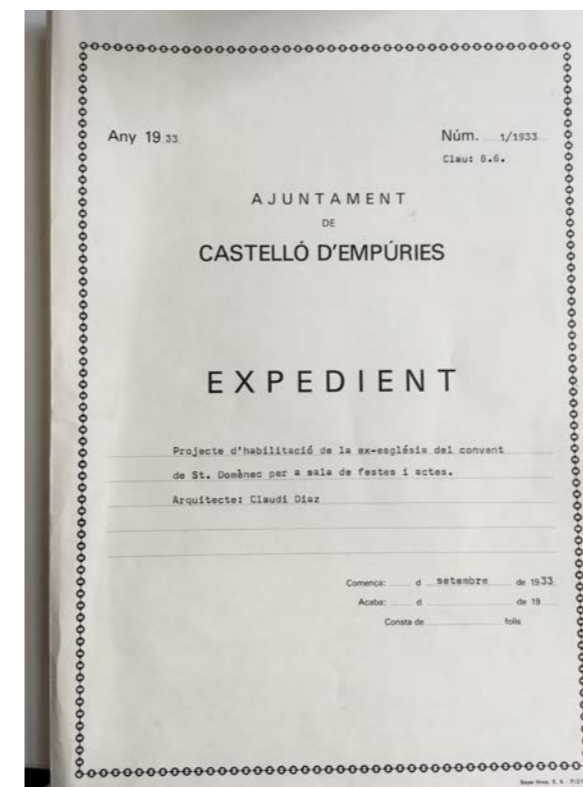
- A la crugia 4 hi trobem d'una banda la zona de l'escenari, situat en planta baixa i amb possibilitat de convertir-se en grada pel format d'escenari central. De l'altra, els nuclis de comunicació amb ascensors i escales comunicant tots els nivells públics de l'edifici. La planta soterrani també conté zona de vestuaris, banys i emmagatzematge.

La proposta s'enfoca d'una banda a maximitzar la polivalència dels espais de la sala relacionant-los també amb els espais públics exteriors adjacents, permetent que les activitats públiques puguin ser molt més fluides entre l'interior i l'exterior; i de l'altra a garantir l'accessibilitat universal als diferents espais evitant una discriminació d'ús als diferents usuaris de l'equipament.

4.3 Notícies històriques sobre l'edifici: antecedents, estudis de l'edifici i la seva evolució (documentació històrica, imatges, declaracions administratives, explicació de les tècniques constructives i materials emprats, usos i d'altres).

Prèviament a la redacció del projecte de rehabilitació i ampliació de la sala municipal es va dur a terme una consulta a l'Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries (Plaça del Joc de la Pilota nº1) en la que es van consultar els diferents expedients relacionats amb actuacions tant en l'edifici de l'església com en el conjunt del convent. A continuació s'adjunten algunes captures dels diferents expedients consultats:

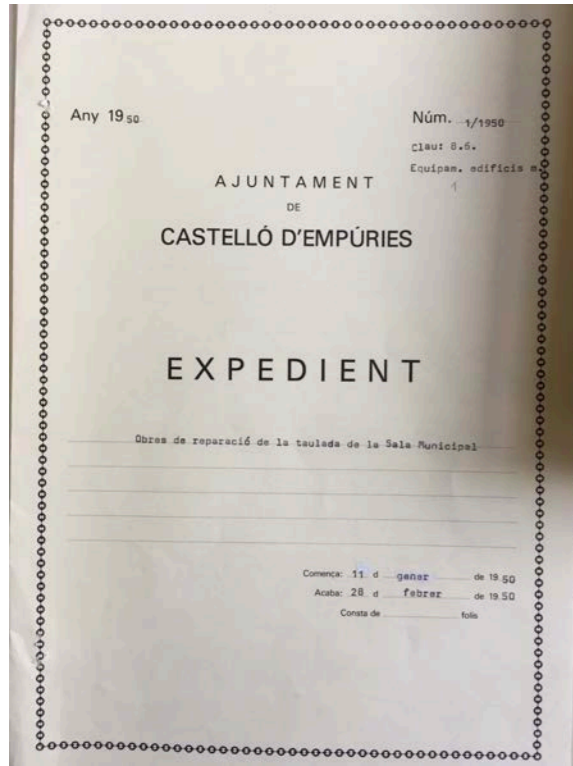
- EXP. Núm. 1/1933: Projecte d'habilitació de la ex-església del convent de St.Domènec per a sala de festes i actes. Arquitecte: Claudi Díaz.

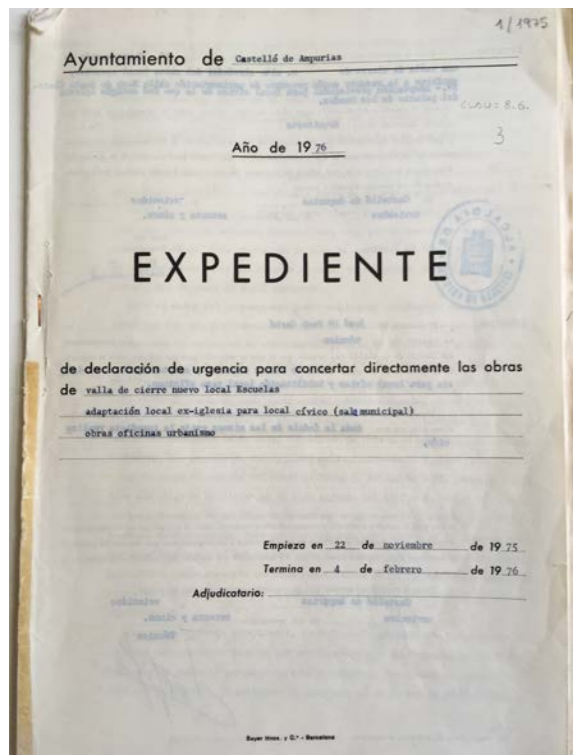
- EXP. Núm. 1/1950: Obres de reparació de la teulada de la Sala Municipal.

PROJECTE EXECUTIU

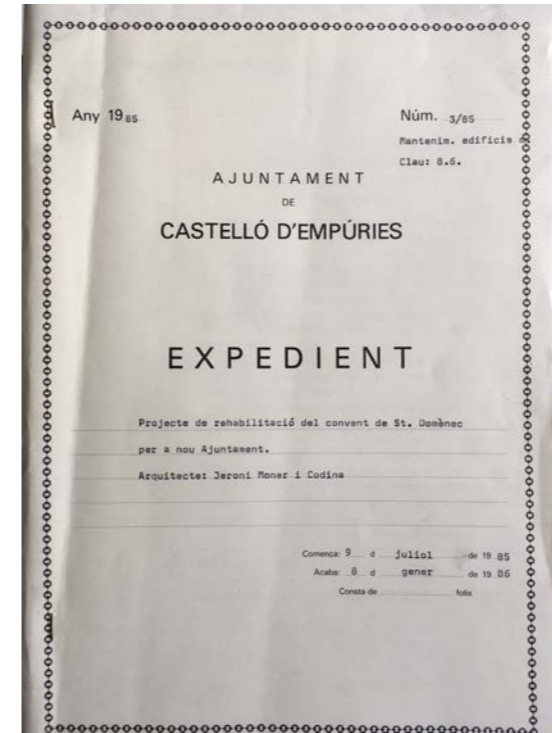
Rehabilitació i ampliació de la Sala Municipal del Palau dels Comtes, Castelló d'Empúries, Girona | Gener 2023

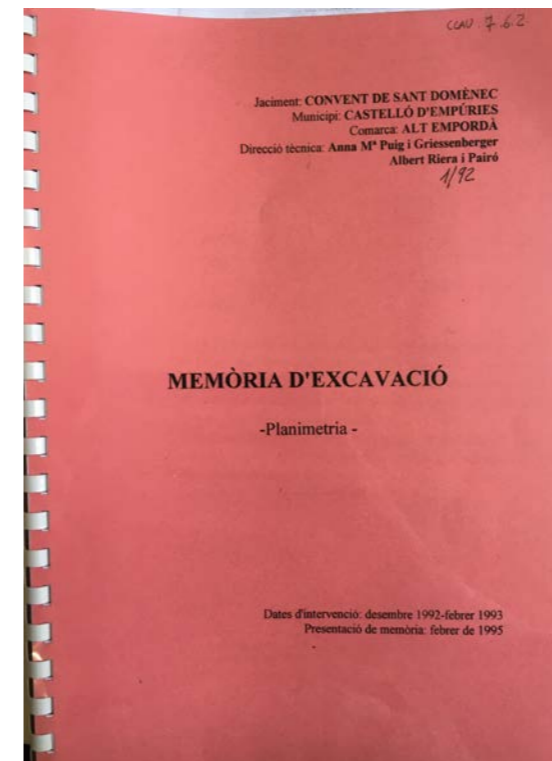
- EXP. Núm. 1/1975: Declaració d'urgència per a concertar directament les obres de tanca de tancament nou local Escoles; adaptació local ex-església per local cívica (sala municipal); obres oficina urbanisme.

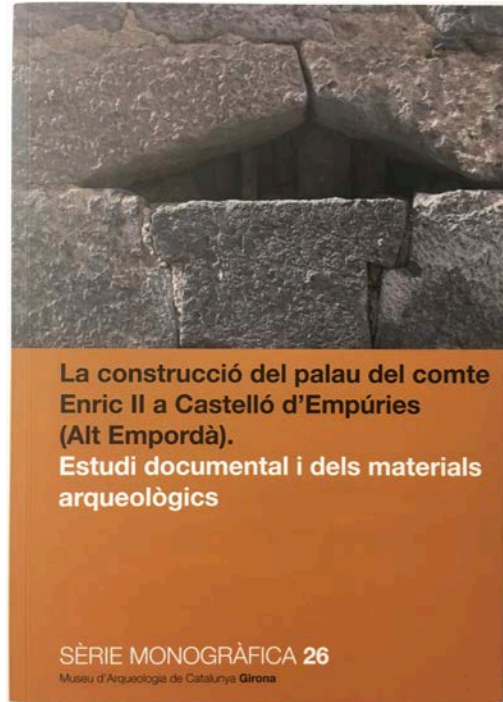
- EXP. Núm. 3/85 (Juliol 1985): Projecte de rehabilitació del convent de St.Domènec per a nou Ajuntament. Arquitecte: Jeroni Moner i Codina.

- EXP. Núm. 1/92: Excavació arqueològica Convent de Sant Domènec de Castelló d'Empúries. Direcció tècnica: Anna Mª Puig i Griessenberger; Albert Riera i Pairó.

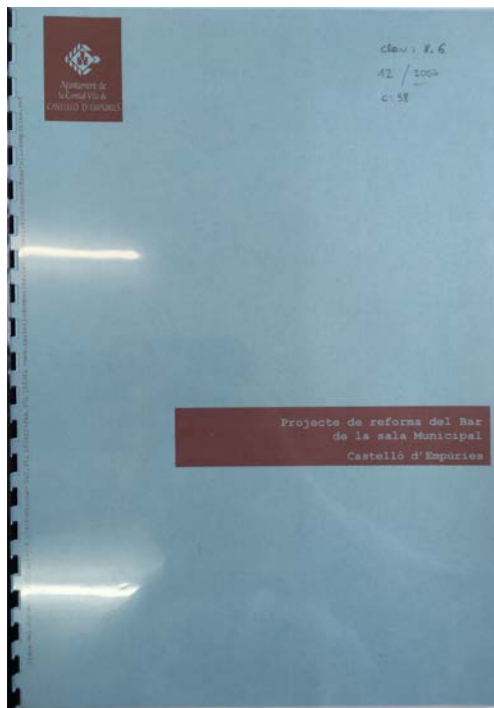

Arrel d'aquesta excavació arqueològica i amb la coordinació de l'Anna Mª Puig i Griessenberger es va publicar un llibre amb l'estudi documental dels materials arqueològics: 'La construcció del palau del comte Enric II a Castelló d'Empúries (Alt Empordà). Estudi documental i dels materials arqueològics' (Girona 2016).

A banda d'aportar informació rellevant sobre la història i l'evolució del conjunt del Palau dels Comtes, hi trobem un estudi detallat de l'absis de l'església, construït sobre les restes d'una antiga torre de defensa de la muralla i part integrant de l'actual projecte de rehabilitació i ampliació de la sala municipal.

- EXP. Núm. 12/2007: Projecte de reforma del Bar de la Sala Municipal Castelló d'Empúries. Arquitecte tècnic municipal: Eduard Giró i Val.

A banda d'aquesta documentació trobada, també es van poder trobar imatges en el mateix Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries on podem veure la sala en ple procés de reforma interior. Malgrat no haver pogut localitzar la data exacta d'aquestes captures, semblaria que corresponen al moment de realització de les feines de rehabilitació del Convent de Sant Domènec dutes a terme als voltants de l'any 1985 arrel del projecte de l'arquitecte Jeroni Moner i Codina - EXP. Núm. 3/85 (Juliol 1985).

Completant la informació sobre els antecedents històrics de l'edifici, en el cercador del patrimoni arquitectònic de Catalunya (<http://invarquit.cultura.gencat.cat/>) trobem el següent text en l'apartat de notícies històriques del Palau Comtal / Antic convent de Sant Domènec:

“El convent de Sant Domènec es fundà l'any 1317 vora la muralla, a extramurs, al barri de Sant Marc, on se situava el portal d'Assalit, nomenat més tard portal dels Predicadors.”

A la segona meitat del segle XIV s'edificà el palau comtal intramurs, però el comte Pere II el llegà als frares dominics, a la seva mort l'any 1401. La reconstrucció del convent als segles XVII i XVIII (iniciada l'any 1698) incorporà una torre de la muralla i altres parts de l'edificació medieval, com la sala gòtica. A la seva banda nord té adossada una església barroca de transició al neoclassicisme datada l'any 1701. Al seu costat hi ha el claustre, a manera de pati porticat, on s'exposen algunes peces antigues, decoratives i epigràfiques.

Després de la desamortització, el convent de Sant Domènec va tenir diferents usos com hospital, escoles, jutjat, caserna, etc. A partir de l'any 1987 l'edifici s'ha convertit en la seu de l'Ajuntament, encara que també alberga diferents serveis públics com la llar del jubilat, l'ambulatori de la seguretat social, etc.”

I ampliant la informació sobre els esdeveniments de rellevància històrica que han anat definint el conjunt tal i com el coneixem a dia d'avui, també en el cercador de patrimoni de la Generalitat de Catalunya (<http://invarquit.cultura.gencat.cat/>), en l'apartat de 'Jaciments arqueològics' hi trobem la següent descripció:

“Per accedir al jaciment cal anar a la plaça del Joc de la Pilota, a la zona alta del puig del Mercadal, dins el nucli històric del municipi. El jaciment es localitza a l'interior de l'edifici que actualment allotja l'Ajuntament, entre el carreró d'Antoni Agramunt, la plaça Joc de la Pilota, el carrer Mestre Blanch i la plaça Catalunya.

Es tracta de diverses edificacions d'època medieval i moderna: la muralla medieval, el palau dels comtes d'Empúries i el convent dels dominics. Fou objecte d'una intervenció arqueològica entre els anys 1992-1993 a la zona de l'absis de l'església motivada per l'arranjament de l'edifici per a equipaments municipals. També s'hi va realitzar una prospecció amb georadar l'any 2007 per tal de determinar l'existència de restes al subsòl que es poguessin atribuir al palau dels comtes.

A partir de les fonts documentals es coneix que el palau comtal l'emplaçava a tocar de la muralla de ponent on, al 1317, es fundà el convent dels dominics. Es tracta d'una informació confusa, atès que probablement es refereix a un convent fora muralles i no el convent actual. L'any 1401, degut a problemes econòmics greus, els comtes van cedir el palau amb el seu jardí a aquesta comunitat, de manera que el convent s'estengué i ocupà tot el palau, que fou objecte de gran quantitat de reformes. Al segle XVIII es construï una nova església i un gran claustre, que devien acabar de provocar l'enderrocament de les restes del palau. La comunitat perdurà fins l'any 1835, quan el convent fou desamortitzat amb el decret de Mendizábal.

Del conjunt conventual, actualment en resta l'església de planta rectangular, orientada d'est a oest, d'estil neoclàssic amb la façana principal oberta a la plaça Joc de la Pilota. El claustre, de planta trapezoïdal i també d'estil neoclàssic, conserva tres dels seus costats i les dependències conventuals, disposades a banda i banda de les galeries claustrals, presenten planta baixa, primer pis i golfes, oberts al claustre a partir de grans balconades.

Per la banda de ponent, l'edifici descansa sobre la muralla i n'aprofita el pany de muralla baix-medieval i les restes d'una torre de planta circular que devia formar part del conjunt defensiu.

La intervenció arqueològica efectuada a l'absis de l'església va permetre documentar la torre de la muralla sobre la qual s'assenta i va permetre datar l'amortització de la torre a partir del material exhumat, majoritàriament plats i escudelles de pisa amb daurat i blaves de producció catalana, amb una cronologia de segles XV i XVI.

La documentació de diversos nivells de paviment van permetre corroborar els diferents moments de construcció i remodelació del convent entre els segles XVII i XVIII.

L'estat de conservació del jaciment és regular, atès que els darrers dos-cents anys ha estat molt desfigurat. L'església fou refeta i adaptada com a sala de ball i teatre, el claustre quedà inacabat o fou destruït per la banda de llevant i de l'interior del convent en resten molt pocs elements primigenis degut als diferents usos que ha rebut l'edifici al llarg del temps, des de caserna de la Guàrdia Civil fins a paller. Pel que fa al palau dels comtes, es desconeix quina part de l'edificació actual en devia formar part i quines restes en queden al subsòl, tot i que les darreres prospeccions van determinar l'existència d'estructures al pati del claustre.”

4.4 Valoració de l'edificació des del punt de vista historicoartístic i patrimonial.

En el cercador del patrimoni arquitectònic de Catalunya (<http://invarquit.cultura.gencat.cat/>) trobem la següent descripció sobre el conjunt del Palau Comtal / Antic convent de Sant Domènec:

“Situat dins l'antic nucli emmurallat de Castelló d'Empúries, al barri del Mercadal, entre la plaça del Joc de la Pilota i la de Catalunya.”

Conjunt de planta trapezoïdal format per les restes de l'antic convent, l'església adossada al nord i l'antic palau comtal. El convent està format per un claustre central envoltat per tres crugies, on antigament es localitzaven les dependències del convent. L'accés al claustre es fa a través d'unes galeries formades per sis arcs de mig punt, sustentats per grans pilars de pedra escairada i secció quadrada, decorats amb capitells d'estil toscà. Les galeries estan cobertes amb voltes d'aresta de maó pla i llunetes. Les tres crugies que l'envolten tenen les cobertes a dos vessants de teula i consten de planta baixa i dos pisos. A la primera planta de l'ala oest destaca una gran sala gòtica d'arcs diafragma de rajol, que sostenen les bigues de la teulada. Actualment, es troba compartimentada per adaptar-la al nou ús de l'edifici. A la planta baixa, a la cantonada nord, es troben les escales d'accés, actualment restituïdes. L'ala est es conserva en part, ja que actualment és el lloc per accedir a l'interior del claustre, avui en dia utilitzat com a zona d'aparcament de vehicles. Es troba oberta i, per la banda nord, s'adossa a les possibles restes d'una antiga torre quadrada que hauria format part del palau, bastida amb carreus ben escairats però sense conservar el coronament.”

Caldria concretar que l'interior del claustre actualment ja no s'utilitza com a zona d'aparcament ja que l'any 2019 es va dur a terme l'obra de 'pavimentació i millora del claustre de Sant Domènec'.

De l'edifici de la sala municipal, objecte del projecte de rehabilitació i ampliació, en fa la següent descripció:

“L'església és de planta rectangular i està dividida en tres naus separades per pilars, amb capelles laterals cobertes amb voltes d'aresta. El creuer està cobert amb cúpula semiesfèrica recolzada en petxines. La zona del presbiteri està formada per un absis cobert amb volta de quart de cercle i un transsepte cobert amb voltes de creueria i nervis sustentats sobre mènsules. Aquestes estructures podrien correspondre a les restes de la primitiva església del palau comtal. La façana està tota bastida amb carreus de pedra ben escairats, amb una gran portalada amb llinda de pedra i dos frontons trencats sobreposats i emmarcant una fornícula flanquejada per pilastres estriades amb capitells corintis. El frontó superior està decorat amb motius propis de l'orde dels dominics. A la part superior, una gran obertura quadrada emmarcada per una gran motllura, a manera de rosassa.”

Com podem comprovar, el valor historicoartístic i patrimonial de l'edifici de la sala municipal (antiga església del conjunt) recau principalment en la tipologia i en els elements estructurals d'aquest. La construcció original amb sistemes pesats i muraris s'expressa amb claredat a l'exterior i en determinats elements estructurals de l'interior. Les diferents actuacions de reforma, re-configuracions parcials i elements afegits amb el temps han anat desvirtuant i desdibuixant molts dels elements originals d'interès.

En l'actualitat, es fa difícil comprendre i reconèixer els elements originals o amb valor patrimonial des de l'interior de la sala. Novament, dividint l'edifici en les cinc crugies reconeixibles en planta analitzem espai per espai l'estat de conservació i els elements de valor:

- **La crugia 1** conserva bona part de les parets i sostres originals vistos, però els elements afegits dels banys i el bar (amb petits altells sota-sostre utilitzats com magatzems) no permeten apreciar les naus laterals originals. També hi trobem motlures pintades coronant les pilastres que no semblen ser originals (de ben segur que el pintat no ho és).
- **La crugia 2** conté les escales que comuniquen la planta baixa amb la planta 1ª i es troben en un estat de conservació acceptable. Tot i estar construïdes amb materials nobles (voltes a la catalana enguixades, graons de pedra natural i baranes metàl·liques), sembla que correspondrien a una de les transformacions de la sala properes al nostre temps ja que semblaria raonable pensar que es van construir juntament amb la llotja (dins la sala central) i la grada d'obra. Aquesta també compresa en la crugia 2 i resolta amb estructura metàl·lica, voltes ceràmiques enguixades i graons d'obra ceràmica. A l'interior de la caixa d'escala podem veure parets enguixades que mostren parcialment algunes llindes de pedra embegudes a les parets que fan pensar que l'escala és un element afegit posteriorment. En el sostre només hi veiem un fals-sostre de plaques de guix que oculta la coberta.
- **La crugia 3** actualment compta amb un fals-sostre de plaques de guix suspès de la coberta que oculta completament el volum real d'aquest espai i l'estructura que sustenta la coberta. Aquest element també és un afegit recent i limita l'alçada lliure de l'espai a uns 8,5m. També oculta totes les finestres superiors sota-coberta (actualment tapiades) i passa també per sobre la grada de planta 1ª fins a la façana de la plaça del Joc de la Pilota ocultant així tota l'estructura i coberta original també de les crugies 1 i 2. D'altra banda, la major part dels paraments verticals s'han enguixat i pintat de color blanc i alguns detalls (motlures, baranes, etc.) s'han pintat d'un color granatós fent difícil entendre quins són originals i quins s'han afegits recentment. Les portes i finestres visibles són generalment de fusta envernissada (en algun cas pintada) i es poden identificar qualitats d'acabats diferents, fent pensar que probablement són d'èpoques diferents i que d'alguna manera s'han mirat d'anar unificant en les múltiples etapes de la sala.
- **La crugia 4** és la de l'escenari i, degut a la gran quantitat d'elements i equipaments afegits, resulta difícil entendre quines intervencions s'hi han realitzat i quin era l'estat o configuració originals. Els espais laterals adjacents a l'escenari donen, cada un d'ells, accés a un petit altell a través d'unes escaletes metàl·liques. Són espais que no presenten cap element aparentment d'interès arquitectònic i s'han enguixat i pintat sense més.
- **La crugia 5** correspon a la sala de l'absis (antic transsepte de l'església) i és probablement la que ha quedat més desvirtuada i en pitjor estat de conservació. Parets i sostres queden al descobert, però el pas del temps i la falta de manteniment n'ha deteriorat les superfícies. S'hi ha afegit tancaments i instal·lacions penjades del sostre i parets que servien a l'ajuntament malmetent l'arquitectura. Els sostres estan resolts amb voltes de creueria i nervis sustentats sobre mènsules de pedra, però alguns revestiments malmesos n'oculten la materialitat. També hi trobem l'absis, actualment tapat amb panells de fusta per evitar caigudes degut a l'excavació arqueològica que es va dur a terme. La materialitat és la original (combinació de pedra i maó massís) i mostra un estat de conservació força acceptable si tenim en compte l'antiguitat d'aquest. Val a dir que es poden veure taques d'humitat en la volta de quart de cercle que el cobreix probablement provinents de filtracions de la terrassa que hi ha just a sobre (accessible des de l'ajuntament).

Tota la informació de la que es disposa s'ha obtingut mitjançant l'observació en directe dels espais i racons que s'han pogut visitar així com dels textos i documents gràfics trobats. Alguns dels espais no s'han pogut visitar personalment i per tant se'n desconeix tant l'estat de conservació com l'interès patrimonial que puguin tenir.

Altres elements, com la coberta, s'han pogut inspeccionar de forma parcial, sense poder veure els elements que la conformen de prop i en detall. Així que la valoració d'aquests elements tampoc pot ser del tot acurada en aquesta fase.

El reconeixement de la totalitat dels espais i dels elements arquitectònics ocultats es podrà fer un cop s'iniciïn les feines de rehabilitació i es procedeixi a l'enderroc d'elements afegits i al sanejat dels espais de tot l'edifici.

4.5 Estudi dels valors arquitectònics de l'edifici en relació a la proposta de rehabilitació i ampliació.

L'objecte d'aquest projecte és rehabilitar i ampliar l'edifici de la sala municipal amb l'objectiu de mantenir l'ús actual, però millorant-ne les condicions i la versatilitat.

Com bé s'explica en l'apartat 3.1 d'aquesta memòria, la sala municipal forma part del conjunt conegut com el Convent de Sant Domènec (o palau dels Comtes) i el POUM preveu per la finca un nivell de conservació tipològica. En aquest sentit, la proposta parteix de la voluntat d'aconseguir, mitjançant una actuació respectuosa amb el patrimoni, millorar la integració de l'edifici en el teixit urbà i cultural del municipi.

La situació estratègica de l'edifici dins del centre històric del municipi entra en contradicció amb el caràcter hermètic i introvertit que l'edifici té a dia d'avui. Entenem la seva posició com una gran oportunitat per articular els espais públics que l'envolten i potenciar el seu paper d'edifici municipal que serveix i equipa el municipi. Creiem que la rehabilitació d'aquest ha de servir tant per recuperar i dignificar el patrimoni arquitectònic com per dotar-lo d'usos i prestacions que perllonguin la seva vida útil justament per ser un equipament útil pels veïns i veïnes i sostenible tant a nivell ambiental com econòmic.

Cal remarcar que configuració actual de l'edifici no facilita un ús polivalent i versàtil dels seus espais. Ni els accessos principals, ni les circulacions (justament poc circulars), ni la mono-orientació de l'espai escènic principal afavoreixen aquesta condició. A més, les múltiples intervencions en l'arquitectura interior de l'edifici al llarg dels anys han quedat força desactualitzades i entorpeixen l'ús d'una bona part dels espais disponibles.

Seguint aquestes reflexions, el projecte proposat es podria resumir en 3 fites principals:

1- Re-connectar l'edifici amb els espais públics emfatitzant el seu caràcter públic i municipal.

2- Descobrir i dignificar l'edifici original i els seus espais principals posant en valor el patrimoni arquitectònic.

3- Oferir espais multifuncionals de diferents característiques que permetin, a més d'una major flexibilitat i diversitat d'usos, la simultaneïtat d'activitats.

Per aconseguir-ho cal re-organitzar el programa de manera que tots aquells usos que serveixen i complementen les sales d'activitat (escales, banys, magatzem, etc.) no interfereixin en aquestes. Es proposa agrupar el programa auxiliar tant en 2 franges transversals de l'edifici com en espais guanyats en un nou nivell soterrani.

S'alliberen i es descobreixen les 3 naus principals, donant lloc a:

- El '**Foyer**' d'accés des de la Plaça del Joc de la Pilota. Completament alliberat de particions i mostrant els sostres de voltes originals.

- La sala '**Antic Teatre**', recuperant el volum original d'aquesta nau central en eliminar el fals-sostre. Aquest fet permet re-descobrir la coberta, que amb les intervencions pertinents podrà contribuir a il·luminar i ventilar de forma natural aquest gran espai.

- La '**Sala Absis**', on rebaixant el nivell del terra del transsepte fins a la cota de la plaça Josefina Gambús, descobrirem un espai d'unes noves proporcions que a més permetrà dignificar i contemplar l'absis i les voltes de creueria del sostre en tota la seva plenitud.

D'aquesta manera, la intervenció busca re-configurar l'edifici de la sala municipal per millorar-ne les prestacions, però sempre des d'estratègies que busquen posar de relleu les característiques tipològiques i estructurals de l'edifici original.

Es tracta d'un projecte de re-descoberta i d'actualització d'un edifici que ha patit nombroses alteracions per haver hagut d'acollir diversitat d'usos i funcions al llarg del temps que han anat desdibuixant amb poca cura la seva imatge i la seva essència.

Malgrat no comptar amb elements patrimonials concrets de gran valor, el pes històric del conjunt fa que sigui daltot encartada la decisió de rehabilitar la sala. Com ja s'ha explicat prèviament, el projecte planteja eliminar o retirar els elements o materials afegits sense valor (com falsos-sostres, enguixats i pintats recents, paraments, il·luminació artificial, paviments recents, ect.) que oculten l'estructura original de l'edifici. Aquestes actuacions formarien part de la fase de 'sanejat' dels espais interiors.

D'altra banda, es realitzarà una excavació important per guanyar nous espais 'servidors' (magatzems, serveis, sales d'instal·lacions, etc.) en una planta soterrani així com dotar d'una doble alçada l'espai del transsepte amb l'absis. Aquesta actuació permetrà, d'una banda, donar molta més visibilitat a les diferents capes d'història que acumula l'absis en les seves parets, i, de l'altra, oferir un nou accés directe a aquesta sala des de la plaça Josefina Gambús (actualment a una planta per sota del nivell de la sala).

Així doncs, també s'actuarà puntualment en façana (realitzant les obertures estrictament necessàries per tal d'obrir) nous accessos a l'edifici des dels espais públics que l'envolten. Es proposen tres noves obertures en façana:

- Dos d'elles a la façana nord per tal de donar accés al nivell de la planta soterrani des de la Plaça Josefina Gambús (una de pública i l'altra d'accés restringit per a personal).
- Una tercera per obrir la sala principal en planta baixa a l'espai del claustre. Aquesta gran obertura relacionarà l'espai central de l'edifici amb el pati del Palau dels Comtes a través de la porxada adjacent a la sala per la façana sud.

Finalment, s'actuarà en la coberta de l'edifici degut al seu estat de conservació dolent (es troba força deteriorada pel que s'ha pogut observar degut a la falta de manteniment). Les necessitats de la nova sala requereixen de millors tancaments (aïllament tèrmic, acústic, obertures per ventilar i il·luminar, etc.) i l'estructura existent d'encavallades metàl·liques (probablement de la reparació de l'any 1950) no facilitarien el compliment de les normatives actuals.

La nova coberta seguirà la geometria existent i comptarà amb una nova lluernia al carener de la sala central (Antic Teatre) que seguirà la geometria de la resta de cobertes. D'altra banda, per l'acabat exterior es reutilitzaran totes les teules existents que sigui possible i les noves es buscaran d'aspecte similar.

En definitiva, la intervenció busca oportunitats per millorar les condicions, les prestacions i l'eficiència de l'edifici amb la intenció d'allargar-ne la vida útil tant com sigui possible, però sense desvirtuar ni la imatge de conjunt ni els valors històrics primordials de l'edifici.

Cal afegir que, durant la redacció del projecte executiu, l'arqueòloga Anna Maria Puig va realitzar un estudi històric i arqueològic específic de l'església en qüestió (l'estudi complet es troba en l'annex 10 – Estudi arqueològic d'aquest projecte).

Aquest estudi pretenia donar resposta a un seguit de preguntes plantejades per nosaltres mateixos, en especial sobre l'estructura original de l'església, les diferents capes d'intervencions posteriors i també sobre les característiques de la seva fonamentació.

L'estudi aporta informació i documents de gran valor pel que fa al coneixement històric de l'edifici. Una bona part d'aquesta informació ja era coneguda per nosaltres a l'hora de redactar el projecte de rehabilitació de la sala municipal, però també en vam trobar de nova.

Un cop estudiada tota aquesta nova informació, vam poder acabar de redactar el projecte afegint alguns matisos que creiem que han aportat riquesa a la intervenció proposada pel que fa a la preservació de la memòria històrica de l'edifici:

El fet més rellevant que voldríem destacar és la formulació d'una hipòtesi gràfica de l'estructura original de l'església en base a les deduccions i a la documentació gràfica històrica (inèdita) que l'Anna Maria Puig va trobar durant la realització de l'estudi (plànols segons Josep Cordoní de l'any 1875) i que mostraven una proposta per allotjar unes noves cavalleries dins l'antiga església. Aquests plànols mostren una estructura prèvia a la que trobem a dia d'avui i que coincideix amb descripcions i fotografies exteriors també prèvies a l'estat actual. És per això que la hipòtesis plantejada pren gran rellevància i realisme.

La hipòtesi gràfica mostra una tercera crugia desapareguda, a continuació de les 2 primeres crugies des de la Plaça del Joc de la Pilota. Aquesta tercera crugia estructural és la que permetria sustentar la cúpula central de la sala, que sabem que havia existit però no en teníem cap document gràfic. Aquí es pot veure el plànol de l'estudi esmentat:

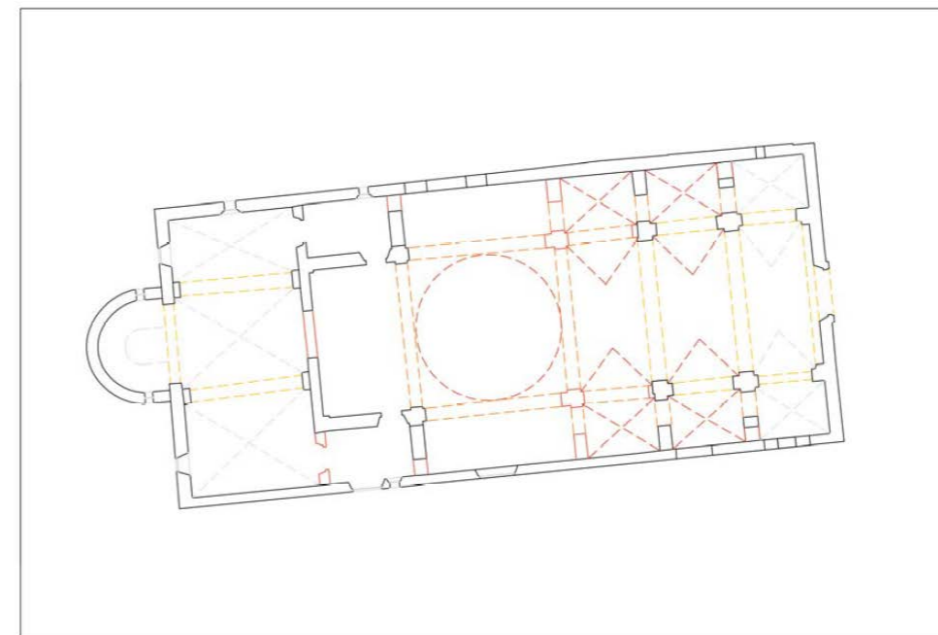

Fig. 22: Proposta de restitució de les cobertes i projeccions dels arcs torals que separaven les crugies de la nau i els formers de les capelles laterals, i emplaçament de la cúpula

Aquesta hipòtesi ens permet contemplar, amb força precisió, la probable posició dels fonaments enterrats (sota el terra de l'actual sala principal) que sustentaven aquesta tercera crugia estructural. En tot cas, es descobrirà en el moment en que s'iniciï l'excavació prevista.

D'altra banda, l'estudi aporta una hipòtesi gràfica superposant els murs que trobem actualment dempeus amb els murs originals avui desapareguts:

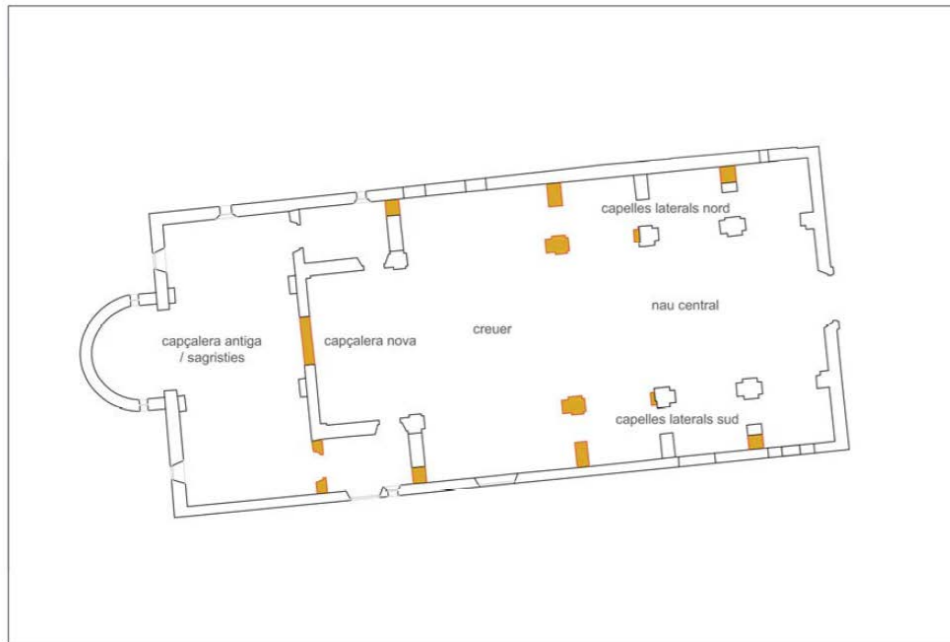

Fig. 20: Planta de l'església amb les diferents parts i murs originals avui desapareguts, en color (plànol 03)

I també una superposició d'aquest anterior amb el dels murs que no corresponen a l'obra original:

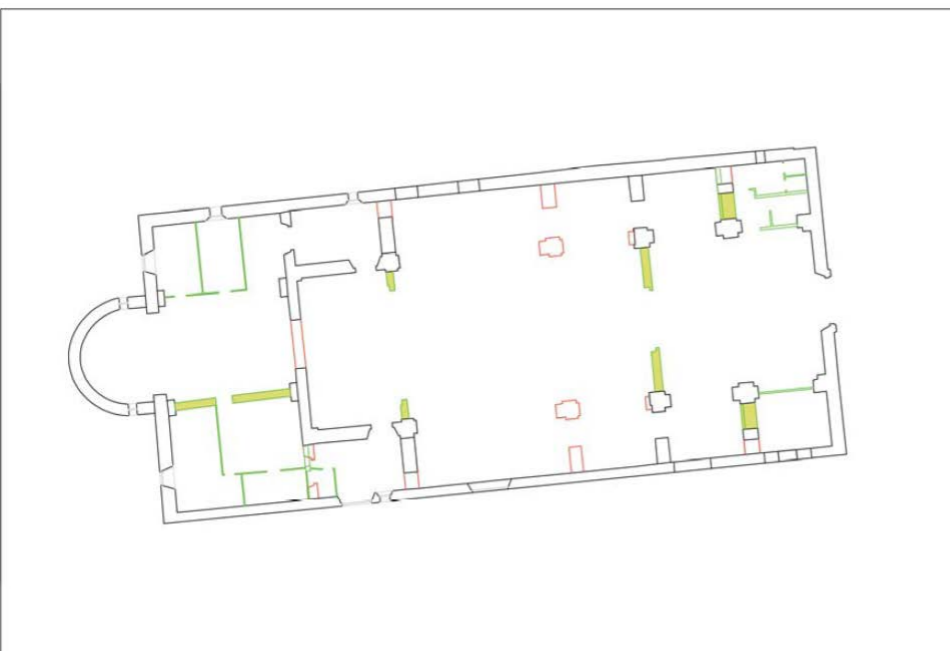

Fig. 21: Planta de l'església amb els murs que no corresponen a l'obra original, destacats (plànol 04)

D'aquesta manera, hem cregut oportú que el projecte que plantejgem incorpori aquesta capa d'informació en la pròpia arquitectura, de forma subtil, però identificable.

D'una banda, aprofitant que la proposta contempla un nou paviment continu de formigó polit a l'interior de tots els espais, hem proposat aplicar un tractament buixardat en superfície allà on hi havia murs originals, avui desapareguts. Aquesta subtil diferència de textura permetria llegir, entre d'altres, la ubicació de la tercera crugia desapareguda i, per deducció, comprendre també on s'ubicava l'antiga cúpula desapareguda.

A més, per tal d'emfatitzar l'efecte, creiem que aprofitant la proposta del projecte d'enretirar els enguixats interiors (no originals) de les parets podrem marcar amb una intensitat diferent de sanejat del mur de mamposteria la traça d'aquesta crugia que havia existit.

A més, s'ha matisat la proposta de mostrar les textures dels elements originals de la construcció, seleccionant alguns paraments als que s'hi aplicaria un nou revestiment (a base de calç barrejada amb suro) per tal de deixar completament nua només l'estructura original portant. Aquest matís, d'una banda facilitaria la lectura d'aquesta estructura de pòrtics petris arquejats tant característica d'aquestes edificacions i, de l'altra, permetria millorar tant l'acabat final com les prestacions acústiques d'alguns paraments interiors (sota arcs) sense desvirtuar la imatge essencial de l'església.

Per facilitar la visualització en el projecte d'aquests matisos i la resta de propostes arquitectòniques que responen a la voluntat de preservar i dignificar la memòria històrica de l'edifici, recomanem veure d'una banda l'estudi arqueològic esmentat (Annex 10 – Estudi arqueològic) i de l'altra, els plànols d'arquitectura des del DG-TA01 fins al DG-TA26 on s'especifiquen gràficament i en llegendes els diferents acabats i tractaments interiors proposats.

4.6 Estudi de la problemàtica general de l'edifici en relació amb les normatives vigents (amb especial atenció a les mesures de protecció contra incendis, accessibilitat i el Codi tècnic de l'edificació).

Tal i com s'especifica en el document 'D.2 Catàleg de béns protegits' del POUM de Castelló d'Empúries, per als edificis i conjunts inclosos en aquest Catàleg, serà d'aplicació la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català i, en especial, el seu article 17, així com les normes superiors relatives al patrimoni històric i demés normativa que la desenvolupi, entre les quals la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. Pel que fa a la conservació i manteniment els serà també aplicable allò que disposen els articles 197 i 198 del Text refós de la Llei d'urbanisme així com l'articulat de l'Annex normatiu 6 de protecció del patrimoni de les Normes urbanístiques del mateix POUM.

Així doncs, es tindrà en compte tot allò establert en les lleis esmentades en el document D.2 així com les normatives d'aplicació del mateix document i que apliquin al conjunt del Convent de Sant Domènec.

Pel que fa a l'anàlisi de les possibles problemàtiques de l'edifici en relació amb les normatives vigents i les propostes i justificacions corresponents que contempla el projecte, se'n fa una descripció acurada en dos dels documents annexos d'aquesta mateixa memòria:

En l'annex 2 (AN2) - 'Projecte d'activitat per a la implementació d'una activitat d'espectacles culturals al Palau dels Comtes de Castelló d'Empúries' s'analitzen, en base a la normativa aplicable els següents punts:

- Emissions ambientals
- Normativa sectorial
- Normativa tècnico-sanitària de bars
- Condicions d'accessibilitat

En l'annex 3 (AN3) – 'Projecte de condicions de protecció contra incendis per la implementació d'un equipament d'espectacles públics en el Palau dels Comtes de Castelló d'Empúries' s'analitzen, en base a la normativa aplicable els següents punts:

- Propagació interior
- Propagació exterior
- Evacuació dels ocupants
- Instal·lacions de protecció
- Intervenció dels bombers
- Resistència estructural

D'altra banda, les justificacions pertinents sobre el compliment del Codi tècnic de l'edificació en el projecte es poden trobar descrites en l'apartat 'MD 3 - Prestacions de l'edifici: Requisits a complimentar en funció de les característiques de l'edifici' de la memòria del projecte bàsic, així com expressades gràficament en els plànols d'arquitectura de l'apartat 'IV.Documentació Gràfica' (plànols DG-A01 a DG-A17).

Castelló d'Empúries (Girona), 31 de gener del 2023

Els arquitectes

IAGO I ANDREA ARQUITECTES, S.C.P
Iago Pineda i Andrea Las Hayas